

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 9 juli 2019

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 50.390/II/PF

Betreft : klacht van een Franstalige burger tegen de gemeente Voeren en de Vlaamse Minister van Binnenlands Bestuur betreffende het opsturen van een eerste Nederlandstalige oproepingsbrief voor de verkiezingen van 14 oktober 2018 en, na aanvraag van de betrokkene, het opsturen van een tweede oproepingsbrief in het Frans waarvan de inhoud van de Nederlandse versie verschilt.

Mijnheer de Burgemeester,

Ter zitting van 05 juli 2019 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een inwoner van Voeren tegen deze gemeente betreffende het opsturen van een eerste Nederlandstalige oproepingsbrief voor de verkiezingen van 14 oktober 2018 en, na aanvraag, het opsturen van een tweede oproepingsbrief in het Frans waarvan de inhoud verschillend was van de Nederlandse versie aangezien de paragraaf over de beste manier om files te vermijden in het stembureau, ontbrak.

Onze brieven van 24 oktober 2018 en 22 november 2018, waarin uw standpunt ten aanzien van deze klacht werd gevraagd, bleven onbeantwoord.

In een dossier betreffende een gelijkaardige zaak, hebt u ons uw standpunt meegedeeld in uw brief van 21 november 2018 :

1. De heer (...) vroeg bij ons bestuur een vertaling van de oproepingskaart en deze Franstalige oproepkaart werd hem ook tijdig bezorgd.

2. (...) De wetgever stelt nergens dat ik onmiddellijk-en dus voor de verkiezingen-had moeten antwoorden. Het komt de VCT ook niet toe om daar termijnen voor in te stellen.

Ik neem akte van deze laattijdigheid. Het advies geldt ook niet voor volgende feiten in dezelfde aard.

3. Het feit dat de heer (...) Franstalig is, een vaststelling die overigens nergens officieel werd genotuleerd, is geen reden om van de veronderstelling uit te gaan dat iemand die een bepaalde

taal gebruikt ook automatisch alle documenten in die taal wenst te ontvangen. (...) Mogen wij in dit verband trouwens wijzen naar uw Advies nr 23.075 van 23 oktober 1991 waarin u stelt dat de streektaal gebruikt moet worden wanneer de taal van de betrokkene niet gekend is. (...)

4. De stelling die vaak aangekleefd wordt als zou iemand “gekend zijn inzake het taalgebruik” is niet correct omdat elke burger op eender welk moment ook van taalintentie kan veranderen. (...)

5. In de omzendbrief Peeters wordt bovendien gesteld dat het verzoek tot het bekomen in het Frans telkens herhaald dient te worden. (...)

6. Zelfs de Verenigde Kamers van de Raad van State-door de Pacificatiewet verordend voor de Randgemeenten en Niet voor de Taalgrensgemeenten-stellen in het Arrest Caprasso nr. 227.775 van de 20 juni 2014 dat een gemeentelijke dienst in feite niet kan weten in welke taal een inwoner zich wenst te bedienen. (...)

7. De Raad van State stelt in ditzelfde Arrest- zelfs: “dat de interpretatie van de rechten van de personen die in de randgemeenten wonen en die in hun betrekkingen met de gemeentelijke overheid het Frans wensen te gebruiken, moet stroken met de voorangsstatus van het Nederlands met de wil van de grondwetgever en van de bijzondere wetgever, die er steeds in heeft bestaan het eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied te bevestigen. (...)

In dat verband is het enerzijds zo dat een ruime interpretatie van die rechten, voorgestaan door verzoekster, volgens welke het zou volstaan dat particulieren die één keer de wens te kennen hebben gegeven om in het Frans te worden bediend, vervolgens ook automatisch en voor altijd opnieuw de documenten in het Frans zouden ontvangen, niet verenigbaar is met die voorangsstatus;...” (...)

8. In hetzelfde arrest stelt de Raad van State : “Die particulier is evenwel ertoe gehouden om op redelijk geregelde tijdstippen het bestuur ervan op de hoogte te brengen dat hij in het Frans wenst te worden bediend”. (...) »

Op onze brieven van 24 oktober 2018 en 22 november 2018 gericht aan Mevrouw de Vlaamse Minister van Binnenlands Bestuur, waarin haar standpunt ten aanzien van deze klacht eveneens werd gevraagd, heeft deze laatste in haar brief van 1 februari 2019 het volgende geantwoord:

“(…)”

Gelet op het bovenstaande en volgens de informatie die u me bezorgde, ben ik van mening dat de gemeente Voeren de taalwetgeving heeft gerespecteerd, met uitzondering van de vermelding over de wachtrijen die niet werd vermeld in de Franse oproepingsbrief.

De Franse oproepingsbrief was geen volledige vertaling van de Nederlandstalige oproepingsbrief. De zin: “Om lange wachtrijen te vermijden, kunt u zich best aanmelden tussen 10 en 11 uur”, werd niet vertaald en vermeld in de Franse brief.”

*
* *

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, is een oproepingsbrief een betrekking met een particulier in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De gemeente Voeren is en een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Op verzoek van de klager heeft de gemeente Voeren een tweede, in het Frans opgestelde oproepingsbrief gestuurd waarvan de inhoud van de Nederlandse versie verschilde aangezien de zin over de manier om wachtrijen te voorkomen, niet vertaald werd.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT dienen de teksten en documenten die de taalgrensgemeenten naar personen sturen, die de andere taal dan die van het gewest hebben gekozen, dezelfde informatie te bevatten als de versie in de taal van het gewest.

De in het Frans opgestelde oproepingsbrief die aan de klager werd gestuurd had exact dezelfde informatie moeten bevatten als de Nederlandse versie.

De klacht is derhalve ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager alsook aan Mevrouw de Vlaamse Minister van Binnenlands Bestuur gestuurd.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,